

Følgende Svartelegram indløb allerede den næste Dag:

Med varmeste Tak og Sympathi gengældes Søsterhilsenen fra Danmarks Kvinder.

Eders Ord giver Udtryk for Krav, som stærkere og stærkere rejses i alle Kultursamfund, og som først og fremmest vi Kvinder er kaldet til at stille.

*Paa Norsk Kvindesagsforenings Vegne
Randi Blehr.*

Mormonerne.

Uden for Dagsordenen indbragte *Frk. Dr. phil. A. Hude* en Opfordring til danske Kvinder om at være med til at modarbejde Mormonismens Udbredelse her i Danmark. En Dame, der var udsendt fra en meget stor og indflydelsesrig Kvindeforening i Amerika, havde under sit Ophold her lagt *Frk. Hude* paa Hjerte at rette denne Opfordring til D. K. Sf., da Mormonerne i de senere Aar i særlig Grad rekrutteres fra Skandinavien. Norge og Sverige har stillet sig venligt til Henvendelsen, ligeledes Tyskland. *Frk. Hude* mindede om den Nedværdigelse, Mormonismen fører Kvinderne ind i, og sammenlignede den i denne Retning med „den hvide Slavehandel“; hun støttedes kraftigt af *Frk. Helene Berg*, der mente, at D. Kv. Sf. burde tage denne Sag op, og som udtalte, at Mormonismen var værre end „den hvide Slavehandel“, fordi den kommer under Religionens Fane.

Som det første Skridt til at foretage noget i denne Sag, bedes Læserne af Kv. og Sf. indsende alle de Oplysninger, de kan skaffe tilveje, om Mormonernes Virksomhed i Danmark til: Redaktionen, Kongens Lyngby.

Fru Scheving havde ogsaa faaet Paalæg om at føre en Sag frem og vilde lægge et Ord ind for *Kvindernes Afholdsforening*. Foreningen kræver personligt Afhold og ønsker, at dens Medlemmer skal byde saa lidt Spiritus som muligt; aarligt Kontingent 50 Øre; kun 2 Møder holdes om Aaret.

Fru Bajer paalagde Kvinderne at samle sig om den store *Fredssag*, som alle Kvinderne bør være selvskrevne Arbejdere for.

Paa Skansebakken.

Onsdag den 12. Juli holdtes det offentlige Møde paa Skansebakken i Nørresundby, der i Dagens Anledning saa meget festlig ud med sine mange Flag. Foredrag holdtes af *Frk. Dr. phil. Anna Hude* og Hr. *Bibliotekar Elberling*.

Frk. Hude talte i velformede og fængslende Ord om **Kvindes Valgret**. Hun samlede særlig sin Tale om de tre Spørgsmaal: Hvorvidt er vi naaet? Hvad vil vi opnaa? Hvad skal vi gøre for at naa Valgret?

Frøken Hude er blevet opfordret til at holde sit Foredrag andet Sted og ønsker det ikke refereret. Forsamlingen fulgte hende med stor Interesse og stærkt Bifald; der var kommen langt flere end Teltene kunde rumme, men dem, der ikke kunde høre *Frk. Hudes* Tale, samlede *Fru Berg-Nielsen* ude paa Pladsen til en improviseret Tale om samme Emne.

Udenfor Teltet talte derefter Hr. *Bibliotekar Elberling* om Kvindesagen, som han havde været en Tilhænger af, og hvis Udvikling han havde fulgt fra dens første Tid. Dens Kærne er et Krav paa Retfærdighed. Hr. *Elberling* gennemgik en Del af Kvindesagens Historie og viste, hvad der var vundet i Aarenes Løb, og hvad der endnu fattedes i, at Kvinden havde den Stilling, der tilkom hende. Kvinderne bør slutte sig sammen i Kamp for deres Ret.

Den store Tilhørerskare hørte godt efter det livligt holdte og varmhjertede Forsvar for Kvindens Ret, som efter Talerens egne Ord ogsaa havde Betydning derigennem, at det var en Mand og en af Kvindesagens Veteraner, der talte.

Derpaa fulgte *Fællesspisningen*. Iblandt flere kørte Sange, der var skrevet til Fællesmødet, lagde man særlig Mærke til Hr. *Redaktør Carlssens* Digt „Et Ord fra Mændenes Lejr“.

Det dejligste Vejr begunstigede Festen, hvor alt var ordnet paa den smukkeste Maade. Mange af Værterne, der med saa stor Gæstfrihed havde aabnet deres Hjem for de fremmede, deltog i Fællesspisningen.

Flere Telegrammer var sendte til Fællesmødet — fra *Frk. Anna Redder*, *Fru Marie Gundersen*, *Fru Caroline Dethlefsen* og *Marie Mundesen*. Endvidere kom følgende Telegram fra Kristiania, afsendt før vor Hilsen naaede Norge:

*Lykke og Held
for Vært og for Gæst
fra Morgen til Kvæld
i Arbejd og. Fest!*

Norge.